

ENTRE L'HERBA I ELS NÚVOLS (tankes)

La nit

Còdol anònim,
sota una onada d'ombra...
Oh, desarrela'm
de l'alvèol d'argila,
aigua d'estrelles altes!

• GLOSSARI

Còdol: m. Fragment de roca dura, allisat i arrodonit per l'acció de les aigües i el rodolament, que en granulometria té entre 64 i 256 mil·límetres de grandària. *Un camp, un camí, ple de còdols. Còdols de riera.*

Alvèol: m. 1 Petita cavitat, petita dilatació sacular en un organisme. *Alvèol pulmonar.* 2 m. A la superfície d'una roca, cavitat d'1 mil·límetre a 1 centímetre de grandària i de poca profunditat, originada per erosió química o mecànica.

• ACTIVITATS

1. Parlem dels dos primers versos.

- Què és un còdol? I per què és anònim? Creus que l'adjectiu "anònim" aporta nova informació o senzillament reforça l'expressió amb sentit pleonàstic?

- Mira aquestes imatges i explica a què es pot referir el poeta amb l' "onada d'ombra"? De quina ombra pot parlar?

Potser de l'ombra de la malaltia, la por, la mort, la guerra...

- Com és aquesta ombra? Fixa't en l'onada i en la sensació que produiria veure arribar una onada d'ombra. En què et fa pensar aquesta expressió?

2. Ara pensa en el desig del poeta.

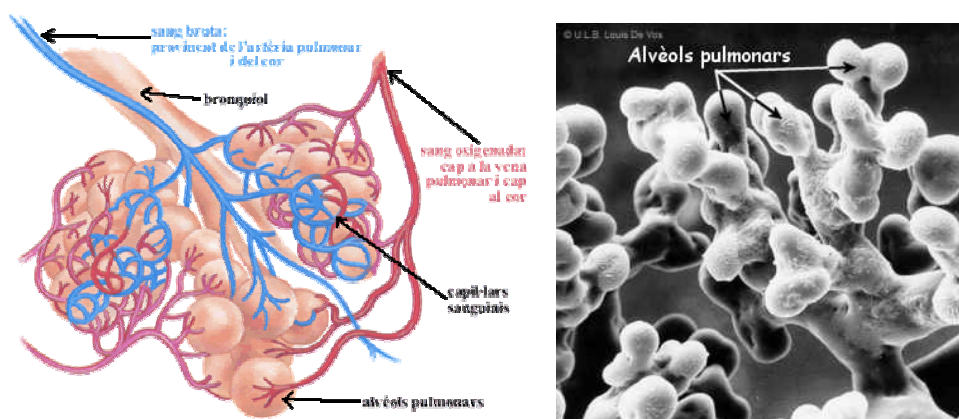
- Què demana? Qui és, per tant, el còdol (*desarrela'm*)? Per quin motiu fa aquesta petició? Pensa en la seua situació.

Demana deslliurar-se del dolor, de la malaltia, acabar amb el patiment. Ell és el còdol que vol desarrelar-se de l'argila que el manté presoner i que és la situació personal en què es troba.

- Considerant el que és un còdol i la forma que té, a què creus que es refereix amb l'expressió "alvèol d'argila"? D'on creus que es vol desarrelar?

L'alvèol d'argila és el seu cos. L'argila fa referència a la Bíblia, quan explica que l'home va ser fet d'argila. Per tant, ell demana deslliurar-se d'aquest cos d'argila, és a dir, vol morir-se per acabar amb el patiment.

- o Recorda què és un alvèol, per a què serveix i quina forma té. Imagina com se sent el poeta si combines el concepte de còdol i el d'alvèol.

Se sent empresonat en el seu cos. En aquest poema veiem la influència de la seua experiència vital: d'una banda, ens remet al seu gust per la natura i l'excursionisme i, de l'altra, a la seua formació com a metge.

3. A qui creus que Màrius Torres fa aquesta petició?

A Déu, que és qui pot llevar-li la vida i deslliurar-lo d'aquesta presó del seu cos.

4. Treballem els complements del nom: Còdol anònim, onada d'ombra, alvèol d'argila, aigua d'estrelles altes. Imagina que els canvies. Quin sentit tindria el poema? Prova-ho.

Còdol _____ ,
sota una onada _____ ...
Oh, desarrela'm
de l'alvèol _____ ,
aigua _____ !

5. Fes l'anàlisi formal del poema: mètrica, rima i estrofisme.

Els versos de les tankes són sempre d'art menor i segueixen aquesta estructura:

5 + 7 + 5 + 7 + 7

perquè es compten totes les síl·labes (fins i tot les que hi ha després de la tònica).

En aquest cas, la rima desapareix i l'estrofa sempre es construeix amb cinc versos que mantenen la mètrica abans descrita.